

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองแฉะแม

เรื่อง

สถานที่จำหน่าย อาหาร และสถานที่เสสมอาหาร
พ.ศ. 2557

ของ

เทศบาลเมืองแฉะแม

อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลเมืองแฉะแม่
เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ.๒๕๕๗

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติเทศบาลเมืองแฉะแม่ ว่าด้วย สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร
พ.ศ. ๒๕๕๗

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการขอรับใบอนุญาต การขอต่อ
ใบอนุญาต การขอใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่
สะสมอาหารในอาคารหรือพื้นที่ใด ซึ่งมีพื้นที่เกินสองร้อยตารางเมตร และมีใช้เป็นการขายของในตลาดแบบ
หนังสือแจ้งการจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหารในอาคารหรือพื้นที่ใด ซึ่งมีพื้นที่ไม่เกิน
สองร้อยตารางเมตร และมีใช้เป็นการขายของในตลาด แบบหนังสือรับรองการแจ้งอัตราค่าธรรมเนียมการ
ออกใบอนุญาตและหนังสือรับรองการแจ้ง ตลอดจนหลักเกณฑ์ต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมและกำกับ
ดูแลสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร ซึ่งการดำเนินการดังกล่าว มาตรา ๔๐, มาตรา ๔๘,
มาตรา ๕๐, มาตรา ๕๔, มาตรา ๕๕, มาตรา ๕๘, มาตรา ๖๓, มาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการ
สาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่
แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับที่ ๑๓ พ.ศ. ๒๕๕๒ บัญญัติให้ตราเป็นเทศบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองแฉะแม่
เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ.๒๕๕๗

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลเมืองแฉะแม่ ว่าด้วยสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่
สะสมอาหาร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา
๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และกฎกระทรวงว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียม
การให้บริการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย และอัตราค่าธรรมเนียมอื่นๆ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มี
บทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตาม
บทบัญญัติแห่งกฎหมาย ประกอบกับมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๕๔๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับ
ที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ เทศบาลเมืองแฉะแม่ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลเมืองแฉะแม่ และโดยความ
เห็นชอบของผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี จึงตราเทศบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้ เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลเมืองแฉะแม่ เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่
สะสมอาหาร พ.ศ.๒๕๕๗”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลเมืองแฉะแม่แล้วเจ็ด
วัน

ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้ หรือ
ซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“อาหาร” หมายความว่า ของกินหรือเครื่องค้ำจุนชีวิต ได้แก่

(๑) วัตถุทุกชนิดที่คนกิน ดื่ม อม หรือนำเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าด้วยวิธีการใดๆ หรือในรูปลักษณะใดๆ
แต่ไม่รวมถึงยา วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท หรือยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น แล้วแต่กรณี

(๒) วัตถุที่มุ่งหมายสำหรับใช้หรือใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตอาหาร รวมถึงวัตถุเจือปนอาหาร สี
และเครื่องปรุงแต่งกลิ่นรส

“สถานที่จำหน่ายอาหาร” หมายความว่า อาคาร สถานที่หรือบริเวณใดๆ ที่มีใช้หรือทาง
สาธารณะที่จัดไว้เพื่อประกอบอาหารหรือปรุงอาหารจนสำเร็จและจำหน่ายผู้ซื้อสามารถบริโภคได้ทันที ทั้งนี้ไม่ว่า
จะเป็นการจำหน่ายโดยจัดให้มีบริเวณไว้สำหรับการบริโภค ณ ที่นั้น หรือนำไปบริโภคที่อื่นก็ตาม

“สถานที่สะสมอาหาร” หมายความว่า อาคาร สถานที่หรือบริเวณใดๆที่มีใช้หรือทางสาธารณะที่
จัดไว้สำหรับเก็บอาหารอันมีสภาพเป็นของสดหรือของแห้งหรืออาหารในรูปลักษณะอื่นใด ซึ่งผู้ซื้อต้องนำไปทำ
ประกอบหรือปรุงเพื่อบริโภคในภายหลัง

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่ง
โสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุง พลาสติก ภาชนะที่ใส่
อาหาร ภาชนะบรรจุสัตว์ หรือซากสัตว์ รวมถึงตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนนตลาด ที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น

หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือสัญจรได้

“อาคาร” หมายความว่า ดึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“ตลาด” หมายความว่า สถานที่ซึ่งปกติจัดไว้ให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ชุมนุมเพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทสัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ หรืออาหารอันมีสภาพเป็นของสด ประกอบหรือปรุงแล้ว หรือของเสี้ง่าย ทั้งนี้ไม่ว่าจะมีการจำหน่ายสินค้าประเภทอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม และหมายความรวมถึงบริเวณซึ่งจัดไว้สำหรับให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ชุมนุมเพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทดังกล่าวเป็นประจำหรือครั้งคราวหรือตามวันที่กำหนด

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีเมืองแฉะแม

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๕ ผู้ใดจะจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่เสสมอาหารในอาคารหรือพื้นที่ใดซึ่งมีพื้นที่เกินสองร้อยตารางเมตรและมีใช่เป็นการขายของในตลาดต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ถ้าสถานที่ดังกล่าวมีพื้นที่ไม่เกินสองร้อยตารางเมตรต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อขอหนังสือรับรองการแจ้ง ก่อนการจัดตั้ง

ข้อ ๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือได้รับหนังสือแจ้งรับรองการแจ้งให้จัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่เสสมอาหาร ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขดังต่อไปนี้

- (๑) ต้องตั้งห่างจากแหล่งที่น้ำรังเกียจ และ/หรือแหล่งก่อให้เกิดมลพิษที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ
- (๒) พื้น ผนัง เพดานต้องทำจากวัสดุถาวร แข็งแรง เรียบซึ่งจะต้องทำความสะอาดได้ง่าย รวมทั้งพื้นลาดเอียงไปสู่ระบบระบายน้ำเสีย และต้องไม่ระบายน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะโดยตรง
- (๓) ต้องมีแสงสว่างภายในไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ลักซ์ ณ จุดที่ทำการปรุง ประกอบ และจำหน่ายอาหาร
- (๔) ต้องมีการระบายอากาศภายในร้านอย่างเพียงพอ โดยมีช่องระบายอากาศไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ของพื้นที่ห้อง สำหรับห้องรับประทานอาหารที่มีเครื่องดูดควันและปล่องระบายควันต้องสูงเพียงพอไม่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญ
- (๕) ต้องมีน้ำสะอาด สำหรับใช้อย่างเพียงพอ มีอ่างล้างมือและส้วมที่ถูกสุขลักษณะ และมีจำนวนเพียงพอ กับผู้ใช้บริการ
- (๖) สถานที่รับประทานอาหารต้องใช้โต๊ะ เก้าอี้ที่สะอาด แข็งแรง จัดเป็นระเบียบเรียบร้อย
- (๗) การจำหน่าย ทำ ประกอบ ปรุง เก็บเสสมอาหารและการล้างภาชนะ อุปกรณ์ ต้องสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๖๐ เซนติเมตร
- (๘) อาหาร เครื่องดื่ม เครื่องปรุงรสเก็บในภาชนะที่ปิดสนิท ต้องมีเลขทะเบียนตำรับอาหาร(อย.) หรือมีเครื่องหมายรับรองของทางราชการ
- (๙) อาหารสด เช่น เนื้อสัตว์ ผักสด ผลไม้ และอาหารแห้ง ต้องมีคุณภาพดี แยกเก็บเป็นสัดส่วนไม่ปะปนกัน วางสูงจากพื้นอย่างน้อย ๖๐ เซนติเมตรขึ้นไป หรือเก็บในตู้เย็น ถ้าเป็นห้องเย็นต้องวางอาหารสูงจากพื้นอย่างน้อย ๓๐ เซนติเมตร สำหรับอาหารสดต้องล้างให้สะอาดก่อนนำมาปรุงเป็นอาหาร

(๑๐) น้ำดื่ม เครื่องดื่ม น้ำผลไม้ต้องสะอาด ใส่ภาชนะที่สะอาด มีฝาปิด มีก๊อกหรือทางรินน้ำหรือมีอุปกรณ์ที่มีด้ามสำหรับดักโดยเฉพาะ

(๑๑) น้ำแข็งที่ใช้บริการต้องสะอาด ใส่ภาชนะที่สะอาด มีฝาปิด มีอุปกรณ์ที่มีด้ามสำหรับคีบหรือดักโดยเฉพาะ และต้องไม่มีสิ่งของอื่นแสร่วม

(๑๒) ภาชนะที่บรรจุอาหาร หรือใส่เครื่องปรุงรสต่างๆ ต้องใช้วัสดุที่มีการออกแบบที่ถูกหลักสุขาภิบาลอาหาร ภาชนะประเภทใช้แล้วทิ้งห้ามนำกลับมาใช้ใหม่

(๑๓) ล้างภาชนะอุปกรณ์ด้วยวิธีการที่ถูกต้องตามหลักสุขลักษณะอย่างน้อยสองขั้นตอน โดยขั้นตอนที่หนึ่งล้างด้วยน้ำยาล้างภาชนะ และขั้นตอนที่สองล้างด้วยน้ำสะอาดสองครั้ง หรือล้างด้วยน้ำไหล

(๑๔) ต้องจัดให้มีที่รองขยะมูลฝอย ที่ไม่รั่วซึม และมีฝาปิดและต้องมีการรวบรวมและกำจัดที่ถูกต้อง

(๑๕) หากมีการเปลี่ยนแปลงสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่เสวยอาหาร และมีผลทำให้สุขลักษณะของสถานที่เปลี่ยนแปลงไปแล้วจะต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๑๖) ถ้าปรากฏขึ้นว่า ผู้รับใบอนุญาตใดเป็นโรคติดต่อหรือมีพาหะนำโรคติดต่อ ซึ่งพนักงานสาธารณสุขเห็นว่า ถ้าอนุญาตให้จัดตั้งหรือใช้สถานที่จำหน่ายอาหารต่อไปจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เพิกถอนใบอนุญาตของผู้นั้นเสีย

(๑๗) ปฏิบัติการด้านอื่นๆ ต้องถูกสุขลักษณะตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๗ ผู้ขอรับใบอนุญาตตามความในข้อ ๕ ต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบที่กำหนดไว้

ข้อ ๘ ผู้ขอรับใบอนุญาตและหรือผู้ขอต่อใบอนุญาต จะต้องชำระค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามอัตราที่กำหนดท้ายเทศบัญญัตินี้ ในวันที่มารับใบอนุญาตหรือวันที่มายื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตแล้วแต่กรณี

ผู้ประกอบการจำหน่ายอาหารรายใด ไม่ชำระค่าธรรมเนียมตามกำหนดเวลาจะต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละสี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่จะได้บอกเลิกการค้าเนินกิจการก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมตามเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๙ ผู้ขอรับใบอนุญาตจะต้องนำสำเนาหลักฐานตามที่กำหนดมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อประกอบคำขอรับใบอนุญาต

- (๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- (๒) สำเนาทะเบียนบ้าน
- (๓) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- (๔) อื่นๆ ตามที่เทศบาลเมืองแฉะระแม ประกาศกำหนด

ข้อ ๑๐ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะดำเนินการออกใบอนุญาต หรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการตามข้อ ๕ ทราบภายในสามสิบวันนับตั้งแต่วันที่ได้รับคำขอตามข้อ ๗ และหลักฐานตามข้อ ๙ ถูกต้องครบถ้วน

ในกรณีที่มีเหตุอันจำเป็น เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจดำเนินการได้ภายในเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่งสามารถขยายระยะเวลาออกไปได้อีกสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน โดยจะมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้มารับใบอนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง หรือตามที่ได้ขยายเวลาแล้วนั้น

ข้อ ๑๑ ใบอนุญาตนี้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตและใช้ได้เฉพาะที่แห่งเดียวที่ได้รับใบใน ใบอนุญาต โดยต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบ กิจการ

ข้อ ๑๒ การขอต่อใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดภายในกำหนดสามสิบ วันก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปจนกว่าเจ้าพนักงาน ท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบ แทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด การขอรับใบแทนใบอนุญาตให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์วิธีการตามข้อ ๗ หรือข้อ ๘ โดยอนุโลมและให้ใช้ ใบแทนใบอนุญาตได้เท่ากับเวลาที่เหลือของอายุใบอนุญาตเดิมนั้น

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตสำหรับกิจการใดไม่ปฏิบัติ หรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามเงื่อนไข แห่งเทศบัญญัตินี้เกี่ยวกับการประกอบกิจการที่ได้รับใบอนุญาตนั้น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพัก ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๑๕ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องสั่งใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามเทศบัญญัตินี้

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งเทศบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ใน

ใบอนุญาต ในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาต และการไม่ปฏิบัติหรือการปฏิบัติ ไม่ถูกต้องนั้น ก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนหรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่ เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๑๖ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต อีกไม่ได้ จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๑๗ บรรดาใบอนุญาตจำหน่ายอาหารที่ได้ออกก่อนวันใช้เทศบัญญัตินี้ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนสิ้นอายุ ใบอนุญาตนั้น

ข้อ ๑๘ ผู้ประกอบการจำหน่ายอาหารตามข้อ ๕ วรรคสอง ต้องยื่นคำขอรับหนังสือรับรองการแจ้งต่อเจ้า พนักงานท้องถิ่นตามแบบที่กำหนดไว้

ข้อ ๑๙ ผู้แจ้งจะต้องชำระค่าธรรมเนียมการออกหนังสือรับรองการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามอัตราที่ กำหนดท้ายเทศบัญญัตินี้ ในวันที่มารับหนังสือรับรองการแจ้งหรือวันที่มายื่นคำขอต่ออายุหนังสือรับรองการแจ้ง แล้วแต่กรณี

ผู้ประกอบการจำหน่ายอาหารรายใด ไม่ชำระค่าธรรมเนียมตามกำหนดเวลาในวรรคหนึ่งจะต้องชำระ ค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละสี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่จะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการก่อนวัน ถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมตามเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๒๐ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับแจ้งให้ออกหนังสือรับรองการแจ้งจากผู้แจ้งเพื่อใช้เป็นหลักฐานใน การประกอบกิจการตามที่แจ้งได้ชั่วคราวในระยะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นยังมีได้ออกหนังสือรับรองการแจ้ง

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจการแจ้งให้ถูกต้องตามแบบที่กำหนด ถ้าการแจ้งเป็นไปโดยถูกต้องให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกหนังสือรับรองการแจ้งให้ผู้แจ้งภายในเจ็ดนับแต่วันที่ได้รับการแจ้ง
 ในใบรับแจ้งหรือหนังสือรับรองการแจ้ง เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะกำหนดเงื่อนไขให้ผู้แจ้งหรือผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้งปฏิบัติเป็นการเฉพาะรายก็ได้
 ในกรณีที่การแจ้งไม่ถูกต้อง หรือไม่สมบูรณ์ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งให้ผู้แจ้งทราบภายในเจ็ดวันทำการ นับแต่วันที่ได้รับการแจ้ง ถ้าผู้แจ้งไม่ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันที่รับแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้การแจ้งของผู้แจ้งเป็นอันสิ้นสุด แต่ถ้าผู้แจ้งได้ดำเนินการแก้ไขภายในเวลาที่กำหนดแล้ว เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกหนังสือรับรองการแจ้งให้ผู้แจ้งภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันที่ได้รับการแจ้งซึ่งผู้มีรายละเอียดถูกต้องตามแบบที่กำหนด

ข้อ ๒๑ หนังสือรับรองการแจ้งนี้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกหนังสือรับรองการแจ้งและใช้ได้เฉพาะสถานที่แห่งเดียวที่ได้รับระบุไว้ในหนังสือรับรองการแจ้ง โดยต้องแสดงหนังสือรับรองการแจ้งไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๒๒ ในกรณีที่หนังสือรับรองการแจ้งสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญให้ผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้งยื่นคำขอใบแทนหนังสือรับรองการแจ้งภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด

ข้อ ๒๓ เมื่อผู้แจ้งประสงค์จะเลิกกิจการหรือโอนกิจการให้แก่บุคคลอื่นให้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นด้วย

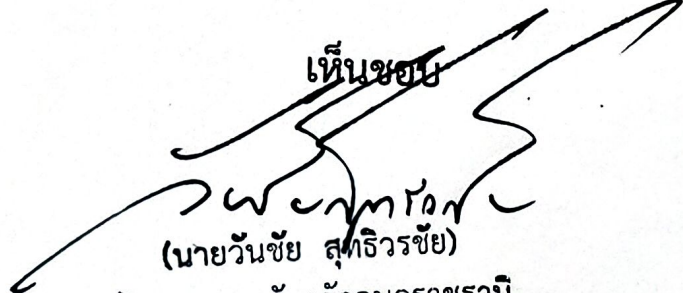
ข้อ ๒๔ ในกรณีที่ผู้ดำเนินการใดๆ ดำเนินกิจการตามข้อ ๕ วรรคสอง โดยมิได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเคยฝ่าฝืนดำเนินการโดยมิได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นมาแล้วครั้งหนึ่งยังฝ่าฝืนดำเนินการโดยมิได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นต่อไป เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินการไว้จนกว่าจะได้ดำเนินการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามข้อ ๑๘ ถ้ายังฝ่าฝืนอีกให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งห้ามการดำเนินการนั้นไว้ตามเวลาที่กำหนดซึ่งต้องไม่เกินสองปี

ข้อ ๒๕ ผู้ใดประกอบกิจการตามข้อ ๕ วรรคหนึ่งโดยมิได้รับอนุญาตและผู้ใดประกอบการค้าตามข้อ ๕ วรรคสองโดยไม่มีหนังสือรับรองการแจ้งมีความผิดตามมาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒๖ ผู้ใดประกอบการค้าตามข้อ ๕ โดยไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดมีความผิดตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒๗ ให้นายกเทศมนตรีเมืองแฉะแม่ เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัติและให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๗

 (นายวันชัย สุทธิวรชัย)
 ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี

 (นางสาวปลิดา สิทธิธรรม)
 นายกเทศมนตรีเมืองแฉะแม่

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม
การออกใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร

ลำดับที่	พื้นที่ประกอบการ	อัตราค่าธรรมเนียมฉบับละ (บาทต่อปี)
๑	พื้นที่ประกอบการเกิน ๒๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๒๕๐ ตาราง เมตร	๒,๐๐๐
๒	พื้นที่ประกอบการเกิน ๒๕๐ ตารางเมตร	๓,๐๐๐